

спечели нѣщо. Това мя наскърбява и мене и неіж, бѣднѣтъ душицѣ! Ный не можѣхмы да ся рѣшимъ да ся раздѣлимъ на Ивановъ день (24 Юній); но ето чи пристига и Мартиновъ день (14 Априлій), и тя намѣрва едно мѣсто за овчарка въ чифлицытѣ на Ормо. Наемникътъ ми на презъ денезъ отъ тука на връщаніето си отъ панаирѣтъ. Той видѣ Марійкѣ която пасеше тритѣ си овцы въ общинскѣтъ пашѣ.

«Ты ми ся видишь като чи да нѣмашъ май работѣ, дщерко, ѣ казалъ той; три овцы за еднѣ овчаркѣ, то е нищо. Искашь ли да вардишь стотина? Азъ тя зимама съ себе си. Нашата овчарка ся рѣзболѣ, тя ще ся върне при родителитѣ си, и ако искашь да додешъ при насъ до осемъ дни, ты ще имашъ заплатѣ 50 франка (250 гр.) за остатѣкътъ отъ годинѣтъ до Ивановъ день;» Момичето ся отказало, но не можѣ да ся стѣрши да ми съобщи всичко вечерѣтъ като ся върна и мя намѣри нажаленѣ и смаянѣ отъ мыслѣтъ какъ ще минемъ зимѣтъ, която ся предвѣщава строга и дълга, защото тазъ годинѣ мнозина видѣха жеравытѣ и дивытѣ гѣски да прелетятъ по въздухѣтъ единѣ мѣсяць по скоро отъ колкото ставаше обыкновенно другъ пѣтъ. Поплакахмы и тя и азъ; но, найпослѣ, ный ся насърдчихмы. Ный си казахмы помежду чи не можемъ да останемъ заедно, защото откъсѣтъ на